

Forfatter: Torfæus, Thormod

Titel: BREV TIL: Magnusson, Arne FRA: Torfæus, Thormod (1688-11-12)

Citation: Torfæus, Thormod: "BREV TIL: Magnusson, Arne FRA: Torfæus, Thormod (1688-11-12)", i *Arne Magnussen - Brevveksling med Torfæus (Þormóður Torfason)*, Nordisk Forlag, s. 1. Onlineudgave fra Danmarks Breve: <https://tekster.kb.dk/text/letters-001991698-000-shoot-L0019916980000001.pdf> (tilgået 24. april 2024)

Anvendt udgave: Arne Magnussen - Brevveksling med Torfæus (Þormóður Torfason)

Ophavsret: Materialet er fri af ophavsret. Du kan kopiere, ændre, distribuere eller fremføre værket, også til kommercielle formål, uden at bede om tilladelse. Husk altid at kreditere ophavsmanden.

[Læs Public Domain-erklæringen](#)

TORFÆUS TIL ARNE MAGNUSSON. [Stangeland] 12. november 1688. Torfæi brevbog AM. 282, fol., bl. 195—97. Ásgeir Jónssons hand.

T. háber efter aftale fortsat venskab og retter forskellige anmodninger til A. M.: 1 α— at bede T.s svigerinde, kaptajn Michel Thuniss. (Tønnesens) hustru, om at spørge efter nogle i T.s logi glemte sager, og kapitajnen om at indkræve en gældspost; 2. at tale med renteskriveren om en mulig forsendelse af deres korrespondance gennem rentekamret; 3. at berette forefaldende nyheder; 4—5. sender hilsner til forskellige landsmænd, særlig Jón Eggertsson, hvis forhold berøres, og udtaler sin tilfredshed med Asg. Jonsson, hvem A. M. synes at have anbefalet; nævner af islandske håndskrifter hos sig et eksemplar af íslendingabók, en matematisk membran, hvortil A. M. skal have noget tilsvarende, og giver et citat af Þórðar saga hreðu. — Brevet er skrevet umiddelbart efter T.s hjemkomst fra et kortere besøg i København til sin gård Stangeland på Karmøen i Stavanger stift i Norge.

Thill M. Arna Magnussonar, aff 12. 9br. 8.

Monsieur Arne minn Magnusson, fornemme gode ven!

Til alt minagere papir setiast oil complement til sidu, eina- sta att thacha firer goda conversation og bidia vinschapur mætte effter umtale continuerast. Her efttir kemur qvabb ocli bænastadir, first ad vilier bestilla zedilkorn þetta thil min kiæra svagers capitain Michel Thuniss. og heilsa honum, minne systur hans kiærustu, öllum þeirra bornum i hæsta mata, enn eff jeg eche þori ad leggja schedilinn inn i þetta convert ¹, þa er þeim þetta att segia, att hon villde effter sia, hvort undirbuxur minar af buchschinne, fodradar, splindurnyar, eru eche ordnar effter i hennar huse; eru þær eche par, j)a at lata spyria effter þeim i lossamentenu; non datur tertium, því til skips komu þær eche; (3. nattpotlur minn aff tini er effter i lossmentinu, ma þar fordrast. þad folk ma med godre samvischu hallda öllu thil schila, því þar er einginn, sem eche hefer feingid godann betaling og fullann, spyried Jon Eggertsson 2, si placet; y. fimm af minums. 2bestu thorklædum saknar kona min, enn stulkann hia capitain Michel saknade eche fleira enn eins. Villdud lata fru capitains þad vita, enn eche giora mehr þar um. Litill tannkambur er og efftir ordinn, eche verdur umtals; þad stærra, sem saknadist thil forna, niote sa er nam, so sem hann nam; betur heffdi verid gefid godum vin vid þoch, þo uni jeg því sem er; 6. ad capitain Michel vilie firer utan alla dilation indfordra þa 30 rixd. hia Brochenhuss, sem þer eigid ad hafa thil brefsins, resten hefur hann sialfur; þad þoler ongva dilation, því mann veit eche sinar lifstundir, enn þesse ny laug eru mer schadleg, eff jeg eche næ hinu, og þad med allra fyrsta, hvar thil jeg bid ydur at giora ydar besta ¹. Jeg mundi vel sialfur schrifu Brochenhus thill, eff jeg vissi því vel att fyrir koma, hvort helldur er, bid idur honum kiærlega att heilsa, og hann endelega villde lata mig vita sitt thilstand, því jeg lengis serdeliss at spyria gott fra honum, og hefur illa ro firir. Er hann i Fin, þa villde capitain Michel schrifu honum thill og þier lika svo, ef þetta er eche clarerat, sem hann þo um fa daga lofadi att giöra klart. Jeg hefði og giernen breff fra honum i ampmandz Paavisch ² convert; hann var nott hia mer a þessum dogum, og þar druchu vid hans schal. 2. at tala vid renteries schrifara Hans Sofrenssen Bendtzon och Jacob Sofrenssen. þann fyrra hefi jeg bedit att leggja breff ydar uti sitt convert til min og þad continuerlega, enn sa seirne red mer, þegar jeg schrifade renteries schriforum thil, at schrifu titil utan uppa thil cammer collegium, enn jeg er hræddur breffvit verdi indleverat þangat, og muni illa fara; villdud informera ydur um þad hia ödrum þeirra och lata mig vita, þa kann jeg mart att schrifu. 3. þer villdud schrifu mer almællt tidinde, og i bland annars um bishup Jon; þordur schilldi flittugt uppvarta hia Mot och Luxdorf, och stinga þienurunum nochud i hnefa, so hann kome betur i tal, þeir munu ömkast yfir honum og hans systkinum ³. Umm sider 4. at Jon Eggertss. maatte flittig saluteris, og handt vilde lade Jon farver vide, atts. 3jeg nu schrifflig haffver paa ny recomended hans sag thill Worm og thachet hans gode löffte thil ham, at hand for min schyld ville giora sitt beste for ham; derhosz haffver jeg refereret, att bedre var att lade ham bekomme dend lidin flech end hand schulle komme thil Svendschin, som udi Bahuslehn och ved Gottenborg thilbiuder ham herlige privilegier; dette haffver hand self berettet mig, och kand der for staa der vid ¹. 5. Att helsa öllum minum landzmonnum, serdeliss Jone Eggertss., och hand siae, hvort hand vid Jacob Sofrenssen eche kand koma fri breffin thill min, og veri fiolmælliss madur, þar næst Arngrime ², og hann eigi vili lata ser leingiast effter schrifvi til biskup Kingo, hann schal med tid fa þad, annad schal jeg og, lofve gud, schrifu til professor Bircherod; Mons. Ditlef ³ mætti Jon Eggertsson ogsaa heilsa og lata mig vita, hvort su bestilling geingur a, sem hand sagdi hann fengi thill nytt aar, jeg vil giarnann schiffu bestillingu vid þa, og hana kann jeg forstaa. Asgeir lætur ydur flittig heilsa; litid er er ennu tilreint, enn ef hann vesnar eche, þa hafvi þer vel radid og meritens þoch ⁴. Schedæ Ara prests froda fundum vid her och confererudum þad þrychta, og er eche eitt ord, sem munar; því þarf þad eche framm at senda. Umm sumarauka finnum vid echert, og liofum þo uppflætt því mathematischa pergmente, sem her er; Asgeir seigir þer hafid þad sama med sömu hendi (sem hann meinar) schrifad, utann i ydar seu ættartölunnar, langfedga tal og þad sem a þrimur paginis er, enn her er defectus og vantar þad þar i. Eitthvad fellur mer nu ur minne, sem eg ætladi att schrifu um og consulera ydur um; þad mundi jeg i nott, nu er þat gleimt. þad ma eche gleimast at befala ydur godum gudi med öllum farsældar oschum og forblif.

Arne Magnusson. II, 1.

P. S. þann 4. kom jeg heim med holdnu, gude loff. Sogu af þordi hrædu lofudud þer mer, enn örkenn, sem

Torfæus, Thormod, *Arne Magnussen - Brevveksling med Torfæus (Þormóður Torfason)*,

þer attud att hafa, er her su seinasta; a seinustu örkinne eru þessar seinustu linur: »Enn þat ræd eg þer, att þu heitir þvi eina þordi, att þus. 4efnir vel, þviad litid mun honum firir þichia at lata einhvorn til jardar hniga, ef hann«. Nu heffst ny örk med þessum ordum: »rys vid«, og þar vill begyndast.

1*